476

Φρύγες Βρύγες. Θυνοί.

84. l. ... Sunt auctores (12) transisse ex Europa Mysos, et Bryges, et Thynos, a quibus appellantur Mysi, Phryges, Bithyni. — Φρυγ. Θυν. ϛ T. B'. Bl. V

---

12) "Sunt auctores" Quorum princeps Herod. lib. VII n. 73. Bryges olim Macedonibus finitimi: Thynos Strymonis accolae fuere, et inde Strymonii appellati, teste eodem Herod. Scholiastes Apollonii ad lib II Argon. vers. [illegible] ait esse Thraciae partem, quae Θυνὶς vocetur [illegible] duce, eo videlicet cui asininas aures [illegible] dederunt, Bryges in Mysiam transmeasse, atque exigua vocis immutatione Φρύγας ibi esse appellatos, auctor est Κόνων in Bibliotheca Photii cod. 186. p. 424.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φινόπολις. Θυνοι

477

ἡ Φινόπολις [illegible]
[illegible]
[illegible]

XLIII. . . . . . . deinde Naulochum promon[illegible] promontorium Estiae templum Neptuni Bosphorus Bosph. V D passuum intervallo Asiam Europae iterum auferens, abest a Chalcedone XII mill. D passuum. Inde faucium primae VIII mill. DCCL passuum ubi [illegible] Phinopolis (33) oppidum fuit. Tenent oram [illegible] Thyni, interiora Bithyni. . . . . . .

---

(33) Phinopolis a Phineo fabricata vetustissima. At codd. MSS. Berg. l. 2. Colbert. l. 2. Spiropolis multo sincerius: nam Phinopolim in Europa diximus lib. IV c. 16. Vet. apud Dalec. Spiropolis.